

DOI: 10.26693/jmbs07.05.342

УДК 796.352(73)

Хіменес Х. Р.¹, Бріскін Ю. А.¹, Слімаковський О. В.²,

Балушка Л. М.³, Флуд О.³

ЕВОЛЮЦІЯ ЧЕМПІОНАТУ ПРОФЕСІЙНОЇ АСОЦІАЦІЇ ГОЛЬФУ ТА ЙОГО РОЗВИТОК В УМОВАХ СУЧАСНОСТІ

¹Львівський державний університет фізичної культури імені Івана Боберського,
Львів, Україна

²Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка,
Дрогобич, Україна

³Львівський державний університет внутрішніх справ, Львів, Україна

Мета дослідження: охарактеризувати історичні особливості формування Чемпіонату Професійної асоціації гольфу та сучасний його стан.

Методи дослідження: аналіз та синтез, історичний метод, системний підхід, теоретична інтерпретація та пояснення.

Результати та висновки. Формування системи змагань у професійному гольфі розпочалося ще у другій половині XIX ст. Спершу засновувалися турніри, які згодом починали об'єднуватися у тури. Водночас апогеєм як чоловічого, так і жіночого календаря з гольфу залишаються так звані мейджорси. В числі чоловічих зокрема є так званий Чемпіонат Професійної асоціації гольфу (PGA Championship), який проводиться виключно для професійних гольфістів. Він відповідно має свої характерні особливості, які формувалися упродовж тривалого історичного періоду.

Датою створення PGA Championship є 1916 рік. Турнір проводиться щорічно і за уся історію лише у 1917, 1918 та 1943 роках не відбувався через Світові війни. Упродовж 1916-1958 PGA Championship проводився у форматі матчевих зустрічей (ігри в парах на вибування одного з учасників), а вже з 1958 року і до сьогодні професійні гольфісти розігрують першість в так званому форматі «stroke play» (гра на підрахунок кількості ударів на кожній лунці, перемагає той учасник, в якого їх найменша кількість). Змінювався упродовж розвитку турніру і формат раунду плей-офф, який проводиться за умови рівності очок учасників фіналу. Так спершу плей-офф відбувався на додаткових лунках до виграшу одного з учасників, а сьогодні формат його передбачає гру на трьох обов'язкових лунках. У 1998 році PGA Championship став частиною PGA European Tour, ще одного з найпрестижніших гольф-турів. Сьогодні призовий фонд турніру складає \$ 15 млн, що є другою за величиною нагородою у мейджорсах. Водночас в останньому двадцятилітті не відстежується жодних змін у форматі проведення PGA Championship та у його календарі.

Ключові слова: гольф, історія, змагання, формат, розвиток

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Робота виконана в межах Зведеного плану науково-дослідної роботи ЛДУФК ім. Івана Боберського «Соціальні практики сучасного спорту», № державної реєстрації 0121U100524.

Вступ. Історичні факти засвідчують, що гольф як професійний вид спорту почав розвиватися у Великобританії у першій половині XIX ст., а вже у 1860 році вперше у м. Прествік (Шотландія) було проведено професійний чемпіонат з гольфу, участь в якому взяли 8 професійних гравців. Тоді спортсменами було зіграно три раунди з 12 лунками. Це була дата заснування найстарішого турніру з гольфу – Відкритого чемпіонату Великобританії (The British Open) [1, 2]. Вже у цей час гольф паралельно розвивається і в США, проте перший турнір з статусом «професійний» проводиться тут лише у 1895 році, а саме Відкритий Чемпіонат США (US Open).

Водночас уже до середини XX ст. у США з'являється значно більша кількість турнірів для професіоналів гольфу порівняно з Великобританією. Варто зазначити, що три з чотирьох чоловічих мейджорсів з гольфу відбуваються у США (US Open – з 1985; PGA Championship – з 1916; The Masters – з 1934), а також три з п'яти жіночих також відбуваються у цій країні (Women's PGA Championship – з 1955; Chevron Championship – з 1972 (в числі мейджорсів – з 1983); The Evian Championship – з 1994) [1, 3].

Загалом структура і зміст систем змагань у професійному гольфі має свої специфічні особливості. Календар змагань будується на турах, в межах кожного з яких проводиться близько 20-25 турнірів. Водночас найбільш визначну історію мають мейджорси, які і сьогодні задають темп для інших професійних турнірів з гольфу [1, 4, 5].

Серед них Чемпіонат Професійної асоціації гольфу (PGA Championship), який єдиний з чотирьох передбачає участь виключно професійних гольфістів [6] і має ряд інших особливостей в межах системи змагань.

Сьогодні виявляється цікавим розгляд та виявлення ключових аспектів становлення та

місця цього турніру в цілісній системі професійного гольфу.

Мета дослідження: охарактеризувати історичні особливості формування Чемпіонату Професійної асоціації гольфу та сучасний його стан.

Матеріал та методи дослідження. Основним матеріалом дослідження були факти з історії формування та розвитку Чемпіонату Професійної асоціації гольфу (PGA Championship). До уваги приймалася інформація з мережі-інтернет, матеріали газет різного часу видання, які висвітлювали дані щодо проведення турніру. **Методи дослідження:** аналіз та синтез, історичний метод, системний підхід, теоретична інтерпретація та пояснення.

Результати дослідження та їх обговорення. Стартовою датою PGA Championship на світовій арені професійного гольфу є 1916 рік, тоді ж коли було засновано Професійну асоціацію гольфу (PGA). Безпосередньою організацією турніру займається PGA Америки і сам турнір проводиться у різних куточках США.

Ідейним засновником турніру, як і створення PGA був власник одного з американських універмагів Rodman Wanamaker. І цікавим є те, що у PGA Championship він вбачав турнір виключно для професійних гольфістів від самого початку [7].

Формат його проведення вже у перший рік передбачав 5 днів змагань. Упродовж цього часу спортсмени повинні були реалізувати 36 лунок, а за умови рівності рахунку, грали додаткові лунки.

Основним раундам PGA Championship передували кваліфікаційні змагання, які відбувалися у семи секціях (Метрополітен, Середній Захід, Південно-Східна, Нова Англія, Центральна, Північна і Південно-західна, Тихоокеанська) на 36 лунках. У разі рівності результату в секції відбувався плей-офф. Кількість фіналістів в кожній секції визначалася пропорційно кількості учасників у ній.

У 1916 році до фінальних раундів пройшли 32 гольфісти. Упродовж 5 днів було проведено перший, другий тури, чвертьфінал, півфінал і фінал (на противагу The British Open та US Open де передбачено три раунди + фінальний раунд і можливий плей-офф). Ігри було проведено на вибування одного з учасників пари і таким чином до другого туру проходило 16 гольфістів, чвертьфіналу – 8, півфіналу – 4 і до фіналу – 2 учасників [8].

Слід зазначити, що вже на першому PGA Championship призовий фонд змагань був більший аніж на The British Open та US Open і становив \$ 2,580. При цьому і частка переможця була вищою на \$ 200 (\$ 500) у PGA Championship, порівняно з двома попередніми.

Окрім фінансової нагороди були передбачені трофей Wanamaker (кубок) і медальні нагоро-

ди (переможцю – діамантова, другому місцю – золота, півфіналістам – срібна) [7, 8].

Турнір не відбувався у 1917 та 1918 році через Першу світову війну. А вже у 1919 році був знову проведений. Формат проведення чемпіонату у цьому році був змінений: 32 учасники були розподілені на 4 групи, де змагалися попарно у першому, другому та чверть-фінальному раундах за системою прямого вибування. Четверо переможців груп проходили до півфіналу, де визначали двох учасників фінального старту. Окрім того до системи розіграшу було введено пар, який складав 71 удар на усіх лунках (в подальшому 70-72 пар).

У 1922 році було збільшено кількість учасників PGA Championship до 64. Отже з цього часу у групових турнірах було по 16 гольфістів, котрі змагалися у першому раунді, по 8 – у другому, по 4 – у третьому та двоє гравців проходили до чверть-фінального раунду. В подальшому чемпіони груп продовжували боротьбу за титул у півфіналі, де визначалися два фіналісти. Тобто загалом формат турніру передбачав уже 10 раундів (180 лунок). Перші два з яких – по 18 лунок, а інші – по 36 [8, 9]. З цього часу турнір проходив у 6-денний термін.

Водночас у 1924 році повернулися до формату 1919 року з 32 учасниками в 5 основних раундах, проте загалом у цьому році формат матчу передбачав уже 12 раундів (216 лунок) включаючи кваліфікацію.

В перший день було проведено кваліфікацію на 36 лунках у так званій медальній грі, де приймали участь 65 гольфістів («medal play», «match play» – система підрахунку у якій лідерство визначається від найменшої кількості нанесених ударів по м'ячу не менш як на 18 лунках. Так грають основні ігри The British Open та US Open), де і визначилися 32 кращих учасники, які приймали участь у наступних основних раундах. Такий формат залишався чинним до 1935 року.

Слід відзначити, що у перші два десятиліття свого розвитку розклад проведення стартів PGA Championship щороку змінювався, мігруючи від серпневих до грудневих днів [10]. Змінювався і призовий фонд змагань, за яким відстежувалася хвилеподібна динаміка: спершу він утримувався на межі \$ 2,580, а потім то зростав до \$ 15,441, то спадав до \$ 5 тис., зафіксувавшись у 1930 році на позначці \$ 10,300.

У 1931 році організаторами було запропоновано нововведення, яке стосувалося звільнення чинного чемпіона від кваліфікаційних змагань. Натомість у 1935 році на поле основних раундів організатори повернули 64 гравці. Відповідно було збільшено кількість основних раундів до 6, однак перші два гралися на 18 лунках (інші – на 36), що

дозволило зберегти сумарну кількість ігрових лунок (216). У 1936 році кількість змагальних днів зросла до 7, оскільки кваліфікаційні змагання організовувалися уже у 2 дні (по 18 лунок). Водночас формат змагань ще неодноразово змінювався. Так, «повне поле» з 64 гравцями в основних раундах PGA Championship проіснувало ще до 1942 року і повернувся до первинного варіанту у 32 гравці і 5 основних раундів по 36 лунок. Водночас уже у 1946 році в основних стартах знову приймали участь 64 гравці (6 раундів).

Формат проведення раунду плей-офф PGA Championship зазнав змін після 1941 року. Якщо до цього часу він проводився на додаткових лунках, то з 1958 року змінився на гру із підрахунком ударів («stroke play» – гравцю додаються удари на кожній лунці і виграє той, хто зробив їх найменше [11, 12]). У 1961 та 1967 роках такі ігри було проведено на 18 лунках, а згодом (1977-1996) плей-офф перевели у формат «раптова смерть» («sudden-death» – підрахунок ударів на одній лунці). Переможцю здобуває той учасник, у котрого їх найменше). З 2000 року і до сьогодні на PGA Championship діє формат раунду плей-офф з трьома лунками [13, 14].

Варто зазначити, що у 30-х – початку 40-х років призовий фонд PGA Championship коливався в межах \$ 7,2 тис (1931-1934) – 11,05 тис (1940) з часткою переможця у \$ 1-2 тис. Водночас у 1944 році загальна сума зросла одразу до \$ 14,5 тис, а призові для переможця – до \$ 3,5 тис. відповідно

Під час Другої світової війни PGA Championship не проводився лише у 1943 році. У 1944 році PGA of America залучає у якості спонсора змагань розважальну організацію Athletic Round Table (ART), яка в подальшому виступає спонсором і інших турнірів з гольфу США в межах PGA Tour, зокрема і US Open також [12, 13].

Загалом до 1950 років формат проведення змагань як зазначалося вище неодноразово змінювався. Більшою мірою це залежало від кількості учасників турніру, яка, особливо у роки війни, зменшилася (до 78 осіб – 1942), але вже згодом почала зростати (до 150 учасників кваліфікаційних змагань – 1949).

Ще одним важливим аспектом турніру щодо невеликої кількості учасників було те, що у ньому приймали участь виключно професіонали, яких на той час було ще не так багато. Водночас, переможцями PGA Championship ставали здебільшого американські спортсмени і лише іноді гравці британського походження.

В другій половині 40-х років XX ст. призовий фонд PGA Championship зростає до \$ 17,7 тис (частка переможця – до \$ 3,5 тис.), а в першій

половині 50-х років уже до \$ 20,7 тис (частка переможця – до \$ 5 тис.).

Щодо формату змагань, то він знову зазнає змін у 1956 році, коли PGA Америки скасовує кваліфікаційні змагання до PGA Championship і упроваджує сьомий раунд основних змагань. Отже, у 1956 році на полі основних змагань було уже не 64, а 128 професійних гравців у гольф, які змагалися на 162 лунках у семи раундах (п'ять перших – по 18 лунок + півфінали і фінал – по 36 лунок). При цьому програма змагань скоротилася до 5 днів.

З 1958 року організатори проводять змагання цілком за новою системою: замість матчевої гри впроваджується гра на підрахунок кількості нанесених ударів («stroke play») за принципом проведення The British Open та US Open. Відповідно з цього року проводилося два «зрізи» гравців (після першого та другого дня. З 1965 року і до сьогодні організатори залишили один «зріз» після другого дня. Загалом до двох наступних раундів проходять близько 70 гравців (іноді більше за умови рівності результату). Кільком провідним гравцям (чемпіонам різних років) дозволялося пропускати «зрізи» і проходити далі. Згідно нової системи учасники змагаються на 72 лунках упродовж 4-х днів (три раунди + фінал).

Такий крок організаторів очевидно був пов'язаний з тенденціями формату інших ключових турнірів PGA Tour і потребою уніфікувати їх організаційні аспекти. Окрім того, система stroke play дозволяє за умови більшої кількості гравців не розтягувати турнір і оптимізувати затрати часу на проведення змагань. З іншого боку вона є більш видовищною, що приваблює глядачів, а відповідно і фінансовий ресурс для організаторів.

Система stroke play залишається в основі проведення PGA Championship до сьогодні.

Слід відзначити, що вартість квитка на PGA Championship у 1960 році була зафіксована на рівні \$ 3 на перші два раунди і \$ 5 на інші два, що на той час давало достатній дохід PGA Америки за статтею продажу квитків, зважаючи на високу популярність гольфу серед населення країни (у 1960 році зафіксовано 14,141 глядач на фінальному матчі і загалом 53,509 – за усі 4 дні змагань [9]). Це, в числі інших чинників, відбулося і на зростанні призового фонду змагань до початку 60-х років до понад \$ 60 тис (частки переможця – в \$ 11 тис).

У 1968 році відбувся останній PGA Championship перед відокремленням професіоналів від PGA Америки та утворенням Дивізіону гравців турніру, який згодом було перейменовано на PGA Tour. Останній відповідно створив незалежний American Professional Golfers, Inc. (APG). Водночас у тому ж році було досягнуто компромісу щодо повернення

гравців турніру до PGA в якості окремого дивізіону з власною Радою управління та комісаром [15].

До 1969 року PGA Championship мав доволі плаваючий графік. Так, змагання могли проводити щороку фактично у різні місяці, що іноді ставало на заваді участі провідних гольфістів у інших мейджорсах (часто події PGA Championship, US Open The British Open накладалися або планувалися підряд протягом кількох тижнів). Із зазначеного року чемпіонат був остаточно утвердженим у календарі на серпень (за винятком 1971 році, коли був проведеним у лютому), що дозволило розвести у часі основні змагання у гольфі.

До цього часу суттєво зросла і відвідуваність матчів PGA Championship. У 1969 році на фінальному матчі було зафіксовано кількість відвідувачів на рівні 23,543 осіб, тоді як за усі чотири дні квитки придбали 80,847 осіб [13, 16].

Наприкінці 60-х–початку 70-х років XX ст. відстежується суттєве зростання призового фонду змагань, який станом на 1970 рік становив уже \$ 200 тис (з часткою переможця – \$ 40 тис). Це у значній мірі стало наслідком достатньо ефективної економічної політики PGA Америки і розширенням фінансових можливостей організації відповідно. У наступні роки простежувалося подальше зростання суми призового фонду і у 1988 році вона перевищила поріг у \$ 1 млн. (частка переможця – \$ 160 тис.) і продовжувала з року в рік зростати. А наприкінці 90-х років сума призового виграшу зросла більш ніж втричі – до \$ 3,5 млн (частка переможця – \$ 630 тис) [8].

Щодо самої системи змагань, то у 80-90-х роках вагомим змін у її структурі та змісті не відбувається, діють ті ж правила, що були встановлені ще у 60-70-х роках.

Водночас на фоні расової дискримінації у 1990 році компанія, яка виступала спонсором змагань PGA Championship, а саме International Business Machines Corporation (IBM) й інші компанії також відмовилися від реклами під час турніру. Окрім того це був останній рік, коли ABC здійснювала телетрансляцію PGA Tour. Її замінила CBS у 1991 році [8, 13]. Згодом у межах США до телетрансляцій PGA Championship приєднується і телекомпанія TNT. У Великобританії та Ірландії турнір транслювала з 1992 року телекомпанія Sky Sports, а з 2017 року права останньої викупила BBC. З 2018 року (згідно підписаної угоди) медіа-права на PGA Championship отримали компанія ESPN та CBS і втратила TNT у США.

Як відомо турнір PGA Championship входив з самого початку свого створення і продовжує бути компонентом PGA Tour. Водночас у 1998 році його було включено ще до календаря PGA European Tour [1, 8].

З історії турніру слід виділити 2004 рік, який став одним з найприбутковішим для PGA Америки. При цьому вагомим внеском у бюджет організації стала висока відвідуваність змагань. У цьому році було зафіксовано 94 тис. проданих квитків та загальна відвідуваність 320 тис. осіб за один тиждень [3]. Гаманець PGA Америки поповнився у цьому році на \$ 76,9 млн, суттєво перевершивши до цього рекордний 2002 рік (\$ 50,4 млн).

У 2004 році також з'являються категорії гравців, які можуть приймати участь у PGA Championship, серед яких: усі колишні чемпіони турніру; переможці п'яти останніх US Open; переможці п'яти останніх Masters; переможці п'яти останніх The British Open; члени команди США на Кубку Райдера та ще 7 категорій визначених PGA Америки (загалом 12-14 категорій). Окрім того, кількість гравців зазначених та ін. категорій, які можуть бути запрошеними на турнір фіксується у кількості 156 осіб. Ця кількість допускається і сьогодні.

Щодо розвитку турніру у другому десятилітті 2000-х років, слід відзначити ще більш суттєве зростання призового фонду змагань, який станом на 2022 рік становить \$ 15 млн. (частка переможця – \$ 2,7 млн). При цьому суттєвих змін у структурі чемпіонату у цей період знову ж таки не відбувалося. Водночас зважаючи на те, що у 2019-2020 роках інтенсивно розповсюджувалася пандемія COVID фактично в усьому світі, у цих роках PGA Championship був проведений без залучення глядачів, а у 2021 PGA Америки визначила, що щодня на полі змагань PGA Championship можуть бути присутніми лише 10 тис уболівальників [16].

Підсумовуючи щодо турніру PGA Championship, слід констатувати, що вже упродовж багатьох десятиліть він посідає чинне місце у структурі системи змагань з професійного гольфу і відповідно у календарі професійних гольфістів.

Висновки. Упродовж усієї своєї історії PGA Championship розвивався як турнір виключно для професійних гольфістів, тоді як інші топові гольф-змагання (The British Open, US Open, The Masters) були і залишаються відкритими як для професіоналів, так і для аматорів гольфу.

Система змагань турніру достатньо інтенсивно змінювалася до 70-х років XX ст. Спершу вона передбачала матчеві ігри (попарно на вибування гравця, який зазнав програшу), а вже у 1958 році організатори за прикладом інших мейджорсів з гольфу обрали формат гри на підрахунок кількості нанесених ударів, що в певній мірі підвищило видовищність PGA Championship і поступове зростання кількості уболівальників на полях, а отже і прибутків відповідно.

Турнір входить до числа двох найпрестижніших турів з гольфу – PGA Tour (з 1916) і PGA

European Tour (з 1998). Сьогодні призовий фонд PGA Championship становить \$ 15 млн. і продовжує зростати, незважаючи на труднощі з якими в останні роки зіштовхнулися організатори (наслідки пандемії COVID).

PGA Америки, яка упродовж усієї історії існування час санкціонує проведення PGA Championship постійно контролює тенденції та відповідно попит у гольфі, вносячи періодично необхідні корективи для підвищення видовищності змагань,

що дозволяє турніру залишатися в межах топових й надалі.

Перспективи подальших досліджень. Планається подальший аналіз систем змагань у професійному гольфі, виявлення особливостей проведення інших топових турнірів та їх об'єднання у гольф-тури різних рівнів; аналіз календаря змагань з гольфу та встановлення специфіки участі у змаганнях членів різних турів.

References

1. Brenner MG. *The Majors of Golf: Complete Results of the Open, the U.S. Open, the PGA Championship and the Masters, 1860-2008*. Vol 1. McFarland; 2009.
2. Guskov SI, Linets MM, Platonov VN, Yushko BN. *Professionalnyy sport* [Professional sports]. Kiev: Olimpiyskaya literatura; 2000. 392 s. [Russian]
3. Barrett D. *Making the Masters: Bobby Jones and the Birth of America's Greatest Golf Tournament*. Skyhorse Publishing; 2012. 89 p.
4. Barter T, Christine J, Horton T. *The "Golf World" guide to better golf*. London: HarperCollinsWillow, 1991. 160 p.
5. Cavendish R. The first professional golf tournament. *History Today*. 2010; 60(10). Available from: <https://www.historytoday.com/archive/first-professional-golf-tournament>
6. Hansen H, Gauthier R. *Spectators' views of PGA golf events. Science and Golf II*. Taylor & Francis; 1994.
7. Gundelfinger Ph. Jay Hebert rallies to win PGA with 281. *Pittsburgh Post-Gazette*. 1960 Jul 25. p. 20-23.
8. PGA Media Guide. 2012. Available from: https://images.pgalinks.com/vmc/pressReleases/MG_2012_PGA-Champ.pdf
9. Awtrey S. Professionals' split was a good thing for the game. PGA Tour; 2013. Available from: https://www.pga-tour.com/news/2009/02/11/awtrey_column.html
10. Green P. Professionalism, Golf Coaching and a Master of Science Degree: A Commentary. *Int J Sports Sci Coach*. 2014; 9(4):793-795.
11. Gizachew T. Age and Winning Professional Golf Tournaments. *J Quantitative Analysis in Sports*. 2010. doi: 10.2202/1559-0410.1209
12. Hogan B, Warren WH. *The modern fundamentals of golf*. London: Kaye and Ward; 1957. 128 p.
13. PGA Championship. Official Website. Available from: <https://www.pgachampionship.com/>
14. Wiren G. *Laws, principles, and preference: a teaching model*. In: *Science and golf: proceedings of the first world scientific congress of golf* (ed A Cochran). London: E&FN Spon; 1990. p. 3-13.
15. Shedloski D. Sahalee pro reflects on what might have been. *Golf Digest*; 2014. Available from: <https://www.golfdigest.com/story/sahalee-pro-reflects-on-what-might-have-been>
16. Pyun H, Humphreys BR, Khalil U. Professional Sports Events and Public Spending: Evidence from Municipal Police Budgets. *J Sports Economics*. 2022. doi: 10.1177/15270025221107145

UDC 796.352(73)

The Evolution of the Professional Golf Association Championship and its Development in Modern Conditions

Khimenen Kh. R., Briskin Yu. A., Slimakovskiy O. V., Balushka L. M., Flud O. V.

Abstract. The formation of the competition system in professional golf began in the second half of the 19th century. First, tournaments were founded, which later began to be combined into tours. At the same time, the so-called majors remain the pinnacle of both the men's and women's golf calendar. Among men, in particular, there is the so-called Championship of the Professional Golf Association (PGA Championship), which is held exclusively for professional golfers. Accordingly, it has its own characteristic features, which were formed over a long historical period.

The purpose of the study was to characterize the historical features of the formation of the Championship of the Professional Golf Association and its current state.

Materials and methods: analysis and synthesis, historical method, systematic approach, theoretical interpretation and explanation.

Results and conclusion. A key date in the history of the Championship of the Professional Golf Association is 1916, when the tournament was founded by the Professional Golf Association of America and it entered into the Championship of the Professional Golf Association Tour. The tournament is held annually and during the entire history only in 1917, 1918 and 1943, it did not take place due to the World Wars. During 1916-1958, the Championship of the Professional Golf Association was held in the format of match play (play in pairs for the elimination of one of the participants). Since 1958 until today, professional golfers play for the championship in the so-called “stroke play” format (a game for counting the number of strokes on each hole, the participant with the least number of strokes wins). The format of the playoff round, which is held on the condition that the participants in the final are equal in points, also changed during the development of the tournament. Thus, at first, the playoff took place on additional holes until one of the participants won, and today its format involves playing on three mandatory holes. In 1998, the Championship of the Professional Golf Association became a part of the Championship of the Professional Golf Association European Tour, another of golf’s most prestigious tours. Today, the prize pool of the tournament is \$15 million, which is the second largest award in the majors. At the same time, there have been no significant changes in the format of the Championship of the Professional Golf Association and its calendar in the last twenty years. For a long time, the tournament starts in May and is the second major among the Championship of the Professional Golf Association Tour calendar. At the same time, in 2020 and 2021, the tour experienced a decrease in total revenues as a result of measures caused by the COVID pandemic.

Keywords: golf, history, competition, format, development.

ORCID and contributionship:

Khrystyna R. Khimenes : 0000-0002-8677-6701 ^{A,B,D}

Yuriy A. Briskin : 0000-0001-6375-9872 ^{A,E,F}

Oleh V. Slimakovskiy : ^{B,D}

Liudmyla M. Balushka : 0000-0002-4161-4282 ^{B,D}

Olexandr V. Flud : 0000-0002-8277-2447 ^{B,D}

A – Work concept and design, B – Data collection and analysis,
C – Responsibility for statistical analysis, D – Writing the article,
E – Critical review, F – Final approval of the article

CORRESPONDING AUTHOR

Khrystyna R. Khimenes

Lviv State University of Physical Culture named after Ivan Bobersky,

Department of Theory of Sports and Physical Culture

11, Kostyushko St., Lviv 79000, Ukraine

tel. +380936718879, e-mail: kh.khimenes@gmail.com

The authors of this study confirm that the research and publication of the results were not associated with any conflicts regarding commercial or financial relations, relations with organizations and/or individuals who may have been related to the study, and interrelations of coauthors of the article.

Стаття надійшла 22.08.2022 р.

Рекомендована до друку на засіданні редакційної колегії після рецензування